

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 1041. An & quando, & cui Ecclesiæ reus iniquè extractus ex asylo aut malè traditus restituendus, & quomodo in eo casu cum extracto procedendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

entibus, & in se remanentibus. Quòd si verò à tertio verbis doloſis & mendacibus adjecta promiſſio ſecuritatís v. g. fugam expeditam eſſe, aut quid aliud mentiendò prætenſum, quin & ſi reus abſque promiſſione impunitatis ab ipſo iudice, aliove ab eo ad hoc ſubordinato ad egrediendum perſuaſus non amitti ab egrediente immunitatem, eò quòd fraus nemini adeoque nec iudici ſæculari in hoc caſu patrocinari debeat. aſtruunt Dian. p. 1. reſol. 26. Laym. L. 4. tr. 9. c. 3. n. 13. Haunol. Pirh. LL. cit. quos citat & ſequitur Reiffenſt. n. 165. idque multò magis, ſi ipſe iudex impunitatem promiſerit; cùm tunc iudex ſtare debeat ſua promiſſione & ſecuritatẽ præſtare Nav. lc. Genuens lc. c. 17. n. 5. Barb. jur. Eccl. L. 2. c. 3. n. 54. Azor. p. 2. L. 9. c. 9. q. 11. Wieſtn. h. t. n. 138. Sanch. Tom. 2. conf. mor. ſ. 6. c. 1. du. 12. Delb. lc. n. 13. cogique poſſit ab Epifcopo (intellige cenſuris) ad hanc ſecuritatẽ promiſſam ſervandam, aut remittendum reum ad locum aſylo, ut AA. iudem & in ſpecie Delb. lc. du. 26. n. 4.

6. Dixi in reſponſione, quòd extrahi nequeant ex aſylo, niſi crimen exceptum commiſerint, nam dum conſtat confugas commiſiſſe tale crimen, ex voluntate Eccleſiæ, eum invitum extrahere poteſt curia ſæcularis, cùm tunc reus non habeat jus ad immunitatem Eccleſiæ, & ea illum tueri non poſſit. ut cum communi Delb. c. 16. du. 22. non tamen ſine licentia Epifcopi, ejuſve officialis (id eſt, Vicarii generalis. Arg. Clem. 2. de reſcriptis) uti clarè habetur in Bulla Gregor. ubi unice ſubjungitur limitatio hiſ verbis: niſi in eo caſu, quo ipſe Epifcopus & dictæ perſona Eccleſiaſtica requiſita illos in delictis ſuperius expreſſis culpabiles tradere, aut captivã & carceratione aſſiſtere reſuſaverint, tumque reverentia Eccleſiæ & ſacris locis debita memores, prædictos delinquentes minori, quòd id fieri poterit, ſcandalis & tumultu extrahere curent. &c.

Queſt. 1039. An, quando, qualiter, & à quo rei recepti in aſylo curiæ ſæculari extrahi & conſignari poſſint?

1. Reſp. primò de reis commiſſi criminis ex-cepti juxta jam dicta dubium non eſt, illos non tantum ab Epifcopo, ſed ab inferioribus Eccleſiarum, ad quas confugerunt prælatis & Reſtoribus tam regularibus quàm ſæcularibus poſſe, & ab ſiſdem ad hoc requiſitis debere extrahi ut conſtat ex claris verbis cit. Bullæ. §. 3. idque etiam abſque eo, quòd dicti Reſtores exigant, aut curia ſæcularis præſtare teneatur juramentum de non infligendo eis pænã mortis aliãve corporalem, aut etiam circa hoc proteſtentur cùm in citata Bulla nullius juramenti, cautionis, proteſtationis fiat mentio, ſed potiùs inſinuetur contrarium, dum dicitur, id eos poſſe ſine ulla irregularitatis alteriuſve cenſuræ nota, & ita tenent Farin. lc. c. 22. n. 343. Caſtrop. lc. n. 3. Bonac. Tom. 2. d. 3. q. 7. §. 7. n. 12. Baſard. in addit. ad Clarum q. 30. n. 25. quos citat & ſequitur Reiffenſt. h. t. n. 181. juxta praxin & receptam conſuetudinem, quamvis autem ad talem extraditionem factam ab inferioribus reſtoribus requiri adhuc licentiam Epifcopi, aſtruant Caſtrop. lc. Bonac. lc. n. 4. Haunol. lc. n. 266. inquit nihilominus Reiffenſt. n. 183. Stando juri & manendo in terminis cit Bullæ (utpote quæ, dum §. 4. & 5. dictam licentiam requirit non tam de extraditione quàm de extractione loquitur, nulla fa-

cta mentione extraditionis) contrarium eſſe probabile, ubi cerò conſtat de commiſſo crimine excepto, ubi verò de hoc dubium eſt, num criminis de exceptis, non poterunt dicti reſtores hanc extraditionem facere curiæ ſæculari ſine requiſitione & licentia Epifcopi, utpote ad quem tanquam iudicem legitimum pertinet ſuper hoc decernere.

2. Reſp. ſecundò: eſi olim ſeu de jure antiquo Reſtores Eccleſiæ poterant in aſylo conſtitutos extrahere curiæ ſæculari, promiſſa ſub juramento immunitate. Arg. c. deſiniſit. & c. id conſtitutum 17. q. 4. hodièdum tamen poſt Bullam Greg. etiam recepto dicti juramento, non poſſe Reſtores Eccleſiarum invitum extrahere tenent Farin. lc. n. 344. Haunol. lc. n. 242. Caſtrop. lc. c. 13. n. 2. apud Reiffenſt. h. t. n. 178. iis inhærentem. eò quòd in cit. Bulla extrahitio in delictis exceptis tantum concedatur dictis Prælatis, bene tamen eos extrahere poſſunt, ſi reus ipſe ſponte exire velit ad tempus, v. g. ut citatus coram iudice reſpondeat, vel ſe purget, aut cum parte læſa componat, aut aliud quid expediat, modò priùs agat cum iudice ſæculari ut ſi ſecuritatẽ & liberum reſreſſum unà cùm ſalvo conducto promittat; ſic enim ſine periculo exire & cauſæ ſuæ invigilare poterit, cùm, ut dictum, iudex tali promiſſo ſtare tenetur juxta dicta, Quin &, ſi abſolutè ſine tali factò ſibi promiſſo exire velit committendo ſe clementiæ iudicis, poterit illum Reſtor Eccleſiæ dimittere etiam ſine licentia Epifcopi. ita Reiffenſt. n. 179.

Queſt. 1040. An & qualiter reus defendere ſe poſſit contra iudicem tentantem ſe extrahere è loco ſacro extra caſus exceptos.

1. Reſp. poteſt reus uti & Eccleſia reſiſtere, ſeque defendere; cùm utrique fiat injuria, ſiquidem vim vi repellere & immunitatem Eccleſiaſticam defendere licitum, ita Farin. lc. c. 2. n. 46. Dian. p. 6. tr. 1. reſol. 32. Suar. cit. L. 3. c. 13. n. 4. Laym. L. 4. tr. 9. c. 3. n. 14. Delb. lc. du. 32. n. 17. poteſtque reus, ſi clericus non eſt, uti ad hanc deſenſionem armis, Eccleſia verò occludendo januas, & & quælibet media externa adhibendo, ſine armis, utpote quæ ſumere, ſaltem ut Clerici illius utantur eis, illi non licet. quamvis ordinarius modus defendendi immunitatem Eccleſiaſticam, arcendique iudicem ab iniqua violentia ſit, uti contra eum cenſuris Eccleſiaſticis, præſertim intentando & ferendo in eum excumcommunicationem. ita Abb. in c. inter alia h. t. n. 62. Covar. L. 2. var. c. 20. n. 18. Haunol. cit. tr. 1. n. 250. Suar. lc. n. 4. & 6. Laym. lc. n. 4. & 14. Cutell. de immun. l. 1. q. 37. Delb. lc. à n. 3. Wieſtn. h. t. n. 143. & 144.

Queſt. 1041. an & qualiter & cui Eccleſiæ reus iniquè extractus ex aſylo aut malè traditus reſtituendus & quomodo in eo caſu cum extractio procedendum?

1. Reſp. primò: Reus criminum non exceptorum à quocunque è loco ſacro extractus ante omnia reſtituendus cum omnibus, quæ illius ſunt, extrahensque ad reſtitutionem compellendus per excumcommunicationem. Abb. lc. n. 35. Tuſch. v. Eccleſia concl. 10. n. 20. Fsgn. in c. inter alia. n. 10. Barboſ. in can. ſicut 17. q. 4. n. 2. Delb. c. 16. du. 33. n. 1. remittens ad Leſſ. l. 2. c. 29. du. 6. n. 52. & Clarum in pr.

in pr. crim. q. 30. cum communi canonistarum juxta c. inter omnia h. t. c. conuenerunt, c. item cum quis de restituit. spoliator. can. sicut antiquitus can. miror. 17. q. 4.

2. Extenditur responsio primò, ut extractus post extractionem in manibus Curiaë secularis existens statim ac quamprimum restituendus; cum Judex secularis semper sit in obligatione restituendi & injuriam factam Ecclesiæ quam primum compensandi, ut pote quæ prior est tempore, & sic potior in jure. Unde Judex reum detinere non potest ad eum puniendum propter alia delicta, etiam commissa post extractionem. ita Farin. l. c. c. 2. n. 49. Peregr. c. 15. n. 25. Bonac. Tom. 2. d. 3. q. 7. p. 4. n. 13. Genuens. in pr. c. 17. n. 2. Dian. p. 6. tr. 1. resol. 32. Delb. l. c. n. 3. Wiestn. b. t. n. 147. quin etiam id ipsum de facienda statim restitutione valde probabiliter extendunt Peregr. l. c. n. 21. de Gonnis tr. de immun. q. 15. & alii quibus consentire videtur Delb. l. c. n. 4. ad casum, in quo Judex reum criminum exceptorum extraxit contra formam prescriptam in Bulla Gregor. XIV. v. g. extrahendo illum causâ necdum cognitâ, vel sine licentia Episcopi; quia in eo casu Judex adhuc violat immunitatem Ecclesiæ, quæ etiam contra eum agere potest de spolio. ut Tusch, Lit. E. concl. 10. citatque ab eo. Estque talis extractio juridica nulla juxta c. Bullam, ideoque ex ea nullum jus ad retinendum reum Judici acquiritur.

3. Extenditur secundò, ut ab illa restitutione faciendâ non excusetur Judex, etsi juramentum & cautionem præstet de morte aliæ pœna corporali illi non infligenda; quia prius & ante omnia Ecclesiæ spoliata restituenda. Farin. l. c. n. 50. citatis Turrecrem. Sylv. Angelo. item Covar. l. c. n. 6. Decian. l. 6. c. 25. n. 1. Suar. cit. c. 13. n. 6. Dian. l. c. Villalob. in summ. Tom. 2. tr. 59. diff. 8. n. 4. Delb. Wiestn. l. cit.

4. Tertio, ut non deobligetur Judex ab ea restitutione etiam si extractus violenter, detentusque à Curia seculari in carceribus, ibidem renunciet privilegio immunitatis quia, ut dictum supra ei privilegio immunitatis; renuntiare non potest, ita contra Barb. de jur. Eccl. l. 2. c. 3. n. 58. Salgad. de Bull. Pontif. p. 1. c. 3. n. 64. & alios quosdam. Farin. l. c. c. 19. n. 304. Peregr. l. c. n. 22. Suar. l. c. n. 11. Castrop. l. c. n. 5. Maitril. l. 2. decis. 169. Delb. l. c. n. 5. idem n. 6. cum Peregr. Decian. Dicens de eo, qui adhuc existens in loco sacro fecit hanc renuntiationem; eò quòd, licet post eâ factâ liberè exire possit, ut capiat, consentire tamen nequit, ut à laica potestate extrahatur. Item n. 7. cum iisdem nomina Episcopi in carceribus Judicis secularis detinetur; quia neque is interim, dum agitur, an commiserit delictum exceptum, renunciare potest; cum fieri possit, quòd extractus fuisset in casu, in quo immunitas sacro loco concessa fuisset.

5. Quarto, ut non excusetur Judex, esto petierit terminum ad probandum reum commississe delictum exceptum; imò etsi id probaverit per confessionem rei; eò quòd non fuerit servata forma Bullæ, sufficiensque non sit illa probatio; cum agatur de præjudicio solius rei, sed & Ecclesiæ procedatque regula, quòd spoliatus ante omnia sit restituendus. ita Delb. n. 9. cum Genuens. in prax. curia Archiep. c. 22. n. 6. Suar. de Gonny &c. Atque ita Ecclesia spoliata jure detinendi reum prius restitui debet in sua possessione, & dein tractari, an legitimè possideat.

6. Resp. Secundò: Reus non necessariò restituendus eidem numero Ecclesiæ, ex qua extractus, sed satisfit injuriæ illata illi Ecclesiæ restituendo eum

R. P. Lewr. Jur. Can. Lib. III.

alteri cuicumque Ecclesiæ vel monasterio, modò æquè tuta sit & commoda reo, & id specialiter Ecclesiæ violatæ non interest. Siquidem privilegium immunitatis unicum est omnium Ecclesiarum, & sic injuria uni facta censetur illata omnibus; cum immunitas non magis respiciat hanc quam aliam Ecclesiam, utpote concessa in universum omnibus, ita Farin. l. c. c. 2. n. 48. Bonac. cit. q. 7. p. 3. n. 14. Castrop. l. c. n. 13. Haunold. n. 252. Wiestn. b. t. n. 148. Delb. l. c. dub. 33. n. 11. (qui id à simili confirmat; dum qui homicidium in una Ecclesia commisit, potest etiam in alia Ecclesia capi, & ad carceres abstrahi à potestate laica; cum sit crimen exceptum respectu omnium Ecclesiarum, adeoque in nulla gaudent asylo, qui committit illud) contra Dian. p. 6. tr. 1. resol. 29. & Barbof. l. c. c. 3. n. 54. Potestque proinde fieri restitutio hæc Episcopo ejusque Vicario; non secus ac pœna pecuniaria imposita pro offensa Ecclesiæ ob violatam immunitatem per violentam extractionem solvi potest Episcopo juxta can. Si quis contumax. 17. q. 4. cum Episcopus representet Ecclesiam, eique cura incumbit servandæ immunitatis per can. scire debes 17. q. 1. & ita docent Farin. l. c. Bonac. l. c. p. 55. Delb. n. 12. ceterique AA. citati. non obstant declaratione S. Cong. immunitatis de anno 1632. quam pro se assert Barbof. dum ei non necessariò standum, quòd de ea non constet authenticè, dicit Delb. l. c. n. 19. vel intelligenda sit de casu, in quo restitutio facta non est in loco æquè tuto & commoda reo, ad quem extractus injuriam passus jus habet. Nihilominus contrarium, nimirum quòd eidem Ecclesiæ fieri debeat restitutio, nec fieri possit alteri Ecclesiæ, aut etiam Episcopo sine dispensatione Papæ, cum Pignat. Tom. 1. consult. 172. an. 4. Turrecrem. & Archid. in c. miror. 17. q. 4. tenet Reiffent. h. t. n. 202. & multis congestis declarationibus S. Cong. immunitatis firmat, quas omnes dicere non esse authenticas, non videtur esse tutum. diluere quoque conatur rationem pro responsione allatam dicendò, quòd, licet in aliquo sensu dici queat, immunitatis privilegium esse unicum, dici tamen debeat competere uni independentem ab alia & independentem ab alia offendi & violari; cum aliàs etiam dici posset, quòd Ecclesiâ una per pollutionem violatâ satisfiat, si alia Ecclesia reconciliaretur; quæ refutatio num satisfiat, lectori considerandum relinquo. Porrò faciendâ hæc restitutio publicè & solenniter ut cum Pignat. n. 7. & Peregr. c. 15. n. 26. Reiffent. n. 208. eò quòd sicut per injuriosam extractionem fuit facta publicè injuria Ecclesiæ, populusque publicè scandalizatus, ita etiam requiratur publicus pœnitentiæ actus correspondens publico delicto & tollens publicum scandalum Arg. c. filius. §. illud autem de pœnis. & quidem fieri debet per eos, qui extraxerunt, unde ut cum Pignat. l. c. n. 10. Reiffent. n. 209. non sufficit excarceratio & demissio extracti, sed debet reponi in Ecclesia, à qua extractus.

7. Resp. Tertio: cum extractio rei extra casus exceptos sit irrita juxta c. Bullam, dictaque à nobis paulò supra plurimos pro hoc citatos à Delb. du. 34. AA. non poterit Judex secularis in hoc casu reum incarcerare vel torquere, aut quicquam judiciale in reum exercere; cum ad id requiratur, ut prius in eum jurisdictionem acquisiverit, quam certè per talem iniquam & sacrilegam capturam & extractionem non acquisivit. Unde eam secutus processus juridicus, utpote carens fundamento, omniaque ex illo secuta sunt irrita, ut Suar. Laym. Bonac. Delb. alique l. cit. adeoque nec Judex juridicè interrogare potest reum, aut is interrogatus ei ad mentem re-

C c c c c

spondere,

spondere tenetur. Ad hæc illegitimè extrahens vel contra extractum ulterius procedens tenetur ex iustitia compensare reo vel ejus hæredibus omnia damna, quæ ex tali extractione & actis contra eum post extractionem reo contigerunt. Delb. l. c. n. 6. & 7. remittens ad Valentiam. Tom. 3. D. 6. & 15. p. 1. q. 2. Sanch. Tom. 1. conf. L. 3. c. univ. du. 17. Laym. l. c. Farin. l. c. c. 20. n. 221. & de carceribus. q. 28. num. 5. Suar. c. 13. n. 15. Ambros. Sylv. Peregr. & plurimos alios, qui etiam Arg. c. conquirente de restit. spol. aliorumque jurium tradant, non debere absolvi illegitimè extrahentem, nisi prius restituerit Ecclesiæ extractum. reoque ejusve hæredibus refecerit omnia damna & interesse. Sed & in casu extractionis per judicem sæcularem, aut extraditionis per Rectores Ecclesiarum, reorum criminum exceptorum causâ necdum cognitâ, vel sine licentia Episcopi, nequeunt statim duci ad carceres sæculares multoque minus puniri, sed ad carceres curiæ Ecclesiasticæ reponi debent, & ibi sub custodia tuta detineri, nec curiæ sæculari resignari, nisi prius per Episcopum vel ab eo deputatum causâ cognita juxta expressa verba Bullæ Gregor.

Quæst. 1042. Qualem culpam & pœnam incurrant violantes immunitatem per illegitimam extractionem, & quinam pro talibus habeantur.

1. Resp. Ad primum: Injusta extractione è loco sacro contrahitur culpa injustitiæ contra reum extractum; quia spoliatur jure suo, quod habet ad securè remanendum in asylo, sed & committitur gravissimum sacrilegium; quia continet gravem irreverentiam contra sanctitatem loci Deo divinoque cultui dedicati, seu, ut loquitur S. Augustin. *Sermon. de dedicat.* grandem injuriam religionis & divinitatis offensam, atque ita constat ex *can. sacrilegium. c. si quis. c. reum. c. deservit. c. minori. c. frater. 17. q. 4. & l. presenti. c. de his qui confug. ad Eccl.* & probatur à D. Tho. 2. 2. q. 99. a. 2. ad 3. ex gravissimis pœnis sub quibus prohibetur hæc impietas. Item ex horrenda vindicta divina, quâ sæpe castigata est, ut videre apud Baron. *ad annum Christi 465. à num. 2. & Leon. Theof. fori Eccl. p. 1. a. 13. à n. 35.*

2. Resp. Ad secundum; Jure civili *cit. l. presenti.* pœna capitis istiusmodi violatoribus immunitatis asyli statuitur, quia *c. fidei. de his qui conf. ad Eccl.* tenentur rei læsæ Majestatis, dum ab iis usurpatur jurisdictionis summi pontificis, cujus solius autoritate & licentia existens in asylo loci sacri extrahi potest. Cui tamen pœnæ non receptione seu non usu derogatum esse passim notant AA. Suar. *cit. c. 13. num. 6. Bonac. l. c. n. 5. Clar. §. fin. q. 30. Decian. l. 6. c. 18. n. 4. Delb. c. 16. du. 35. S. 1. n. 3.* Ex Legibus tamen Caroli IV. incurrunt infamiam, inhabilitatem ad consilia publica & privationem bonorum. De jure canonico constituta imprimis multa pecuniaria, aliquando 30. solidorum. *can. si quis contumax. aliquando 30. librarum auri. can. quisquis. 17. q. 4.* quam pœnam judex juxta *cit. canones* moderari poterit aut etiam loco illius imponere pœnitentiam publicam, pensatâ delicti qualitate & delinquentis conditione, sed neque hæc pœna pecuniaria antiquata est, ut volunt Clar. *l. c. Decian. l. c. c. 28. n. 8.* citati- que ab iis, cum Trident. *sess. 25. c. 20.* & Bulla Gregor. innovent omnes pœnas antiquis canonibus lætas contra violatores immunitatis. Ad hæc pœnâ illâ dum in Ecclesiæ cultum, uti de jure debet, applicatur, efficacius satisficit Ecclesiæ; ac ita tenent Tusch. *V. Ecclesia. concl. 8. n. 11. Farin. l. c. c. 20. n. 319. Am-*

brof. l. c. c. 15. à n. 1. Bonac. l. c. p. 6. n. 5. Delb. l. c. n. 9. His non obstante Bulla Pii IV. prohibente, ne Judices Ecclesiastici puniant laicum pœnâ non spiritali; cum illa constitutio ab ejus successore Pio V. redacta ad terminos juris communis, ut notant Farin. *in pract. crim. q. 8. n. 156. Sperell. & alii apud Reiffenst. h. r. n. 212.* Dein statuta iis pœna excommunicationis. *can. licet antiquitus. c. miror. c. frater. c. deservit. c. id constituimus. 17. q. 4.* quibus tamen juribus excommunicationem non esse latam ipso jure seu facto, sed ferendam & comminatoriam sub conditione, si violator reum non restituat, & satisficiat Ecclesiæ, censent Sylv. *V. immunitas. 3. q. 8. Suar. l. c. n. 3. Farin. l. c. c. 20. n. 312. Peregr. de immunit. c. 25. n. 3. Zerol. in pr. Episc. V. immunitas. vers. 24.* quibus censent Delb. *l. c.* Unde etiam spectato jure communi, nullam censuram lætæ sententiæ tali crimini violationis immunitatis annexam putant Socin. Turrecrem. Gofred. & alii apud Farin. *l. c.* quod idem esse spectatâ Bull. Greg. censent judicam, eò quòd in Bulla illa innovatur solum pœnæ juris antiqui, quæ omnes per sententiam infligendæ erant. Verùm hujus posterioris contrarium sive excommunicationem illam jure moderno, nimirum juxta Bullam Gregor. XIV. esse lætæ sententiæ, seu ipso jure & facto inferri (dum in Bulla expressè habeantur hæc verba: *ipso facto.* quæ, si excommunicationem ipso facto non inferrent, superflua essent, & nihil novi inducerent, cum excommunicatio ferenda jam habeatur *cit. c. sicut antiquitus. c. frater. c. deservit.* longè probabilius tenent Farin. *in append. l. c. n. 313. Dian. p. 6. r. 1. resol. 34. Marius Ital. de immunit. l. 1. c. 6. §. 2. num. 29. Bonac. l. c. p. 6. n. 5. Thefau. in pr. p. 2. V. immunit. c. 1. Delb. l. c. n. 10. Castrop. p. 12. n. 3. Haunol. Tom. 6. de 7. & 7. r. 1. n. 256. Wiestn. h. r. n. 179.* allegantes pro se declarationes Clem. VIII. & Pauli V.

3. Resp. Ad Tertium: Pro violatoribus in ordine ad dictas pœnas, præsertim excommunicationem, ipso facto (quâ clausulâ, non tantum juxta communem DD. sed & juxta praxin & stylum curiæ, quilegem facit, illatæ pœnæ & censuræ censentur esse lætæ sententiæ, ut Reiffenst. *n. 215.*) incurrendas habentur omnes & singuli, quacunque autoritate præditi, non solum, qui extrahunt reum criminis non excepti, sed etiam notoriè reum criminis excepti, non servatâ formâ seu dispositione Bullæ Greg. v. g. sine licentia Episcopi vel cum ea, sed sine intervenitu personæ Ecclesiasticæ ad hoc ab Episcopo deputatæ, pro ut exigit *cit. Bulla.* ita Farin. *l. c. n. 325. Genuenf. in prax. c. 22. n. 9.* Idemque dicit Delb. *l. c. n. 16.* citato Gamb. *de immunit. l. 8. c. 10. n. 8.* de ministris, qui notoriè reum criminis excepti, in casu, dum Episcopus renuit concedere licentiam, extrahunt cum magno scandalo & tumultu v. g. infligendo vulnera, quem aliàs sine scandalo illæsum commodè extrahere potuissent. Item *n. 17.* de eo, qui captum & extractum de licentia Episcopi vel etiam eâ denegatâ, in casibus exceptis reponunt in carceribus curiæ sæcularis; quia Bulla præscribit eum reponi in carceribus Curiæ Ecclesiasticæ; quamvis addat, id limitari à quibusdam hac ratione; si ministri curiæ sæcularis autoritate & nomine proprio id faciant; secus, si eum reponant in propriis carceribus nomine Episcopi, ut ibi tutius custodiatur; eò quòd tunc reponi censeatur in carceribus curiæ Ecclesiasticæ, quam tamen opinionem in praxi non facile à se amittendam ait.

4. Secundò excommunicationem adhuc incurrun-
runt, qui solum tentant capere, extrahere, incarcerationem, effectu non secuto. v. g. dum ingressi eo
sive